

Nr 135.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tilläggspension åt byråchefen K. D. Dickman m. m.; given Stockholms slott den 25 februari 1929.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen under punkterna 1:o—3:o hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Sven Lübeck.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Departementschefen, statsrådet Lübeck anför:

1:o.

I en till Kungl. Maj:t ställd, av pensionsstyrelsen med skrivelse den 4 februari 1929 överlämnad skrift har byråchefen i styrelsen Karl Daniel Dickman gjort framställning om erhållande av tillägg till honom författningsenligt tillkommande pension.

Av tillgängliga handlingar i ärendet inhämtas huvudsakligen följande.

Bihang till riksdagens protokoll 1929. 1 saml. 108 häft. (Nr 135.) 456 29 1

*Angående
tilläggs-
pension åt
byråchefen
K. D. Dick-
man.*

Dickman, som är född den 20 april 1861, erhöll från och med den 6 december 1906 förordnande såsom t. f. byrådirektör i riks försäkringsanstalten samt utnämndes från och med den 15 september 1913 till byråchef i pensionsstyrelsen. Alltsedan sistnämnda dag har Dickman varit placerad såsom chef för styrelsens försäkringstekniska byrå. Genom beslut den 22 december 1927 har Kungl. Maj:t förklarat sig vilja låta anstå tills vidare intill den 20 april 1929 med utfärdande av avsked för Dickman. Av Dickman gjord ansökning att ytterligare ett år få kvarstå i tjänst har av Kungl. Maj:t genom beslut den 18 januari 1929 lämnats utan bifall. Före den 6 december 1906 har Dickman tjänstgjort såsom räknebiträde vid vetenskapsakademiens observatorium från juli månad 1891 till och med juli månad 1896, å livförsäkringsaktiebolaget De förenades aktuarieavdelning under tiden 1 maj—31 december 1904 samt såsom biträdande aktuarie med fast anställning hos livförsäkringsaktiebolaget Thule från och med den 1 januari 1892 till och med den 31 december 1906. Före sitt inträde i statstjänst har Dickman vidare författat flera vetenskapliga uppsatser å det försäkringstekniska området samt deltagit i ett flertal utredningar, jämväl sådana på offentligt uppdrag.

Den 11 februari 1929 har statskontoret fattat beslut angående pension åt Dickman. Enligt 17 § i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension må vid tjänstårsberäkning för pension hänsyn tagas allenast till anställning eller tjänstgöring i statstjänst. Vid sådant förhållande har vid bestämmande av Dickmans pension endast kunnat tillgodoräknas honom tjänstgöringen i riks försäkringsanstalten och pensionsstyrelsen. Till följd därav äger Dickman i pensionshänseende räkna blott 22 tjänstår. Då pensionsunderlaget för byråchef utgör 6,996 kronor och för hel pensions erhållande krävas 35 tjänstår, har statskontoret förklarat Dickman berättigad att från och med dagen näst efter den, då avgång från tjänsten äger rum, under sin återstående livstid åtnjuta avkortad pension till belopp motsvarande $\frac{22}{35}$ av 6,996 kronor eller alltså, efter föreskriven jämkning till med 12 jämnt delbart belopp, 4,404 kronor årligen.

Sökanden har i sin framställning anfört, att det vid den tid, då han såsom försäkringstekniker övergått från enskild anställning till statstjänst, funnits endast ett ringa fåtal statsanställda med försäkringsteknisk utbildning, varför det då mera än nu varit behöfligt för staten att för befattningar, krävande försäkringsteknisk kompetens, tillgodogöra sig den utbildning, som erhållits utom statstjänst. Redan av detta skäl hade det syntts sökanden rimligt, att vid beräkning av hans tjänstår hänsyn toges till den tid, han i enskild anställning utbildat sig i sitt fack.

Vidare har sökanden åberopat Kungl. Maj:ts proposition till 1925 års riksdag med förslag till civil tjänstepensionslag m. m., vilket förslag upptog ett stadgande (18 § 3 mom.) av innehåll att på Konungens prövning

finge bero att förklara befattningshavare berättigad att såsom tjänstår för pension tillgodoräkna intill $\frac{2}{3}$ av den tid, han utom statens tjänst kunde hava utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som kunde anses hava varit till särskilt gagn för hans arbete i statstjänst. Sökanden har ock framhållit, att han enligt detta lagförslag skulle kunnat obeaktat detta utan särskilt tillstånd för pension tillgodoräkna $22\frac{1}{2}$ tjänstår, alltså ett halvt år mera än enligt nuvarande pensionsbestämmelser. Med hänsyn till det sålunda framhållna har det synts sökanden skäligt, att han för pension skulle få tillgodoräkna sig dels på grund av statstjänst $22\frac{1}{2}$ tjänstår, dels ock på grund av föregående kvalificerande anställning i enskild tjänst $\frac{2}{3}$ av 15 tjänstår eller sålunda tillhoppa $32\frac{1}{2}$ tjänstår.

Dickman har därför hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att han efter avgång från sin tjänst såsom byråchef i pensionsstyrelsen finge under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension å 4,404 kronor, en tilläggspension å allmänna indragningsstaten å 2,100 kronor.

Pensionsstyrelsen har i sin förenämnda skrivelse förklarat sig på det livligaste tillstyrka bifall till ifrågavarande framställning.

I infortrat, den 12 februari 1929 avgivet utlåtande i ärendet har *statskontoret* anfört i huvudsak följande.

Såsom sökanden erinrat, hade i det förslag till civil tjänstepensionslag, som förelagts 1925 års riksdag och som varit avsett att ersätta 1907 års civila pensionslag, upptagits ett stadgande av innehåll, att på Konungens prövning skulle bero att medgiva befattningshavare att såsom tjänstår för pension tillgodoräkna intill $\frac{2}{3}$ av den tid, han utom statens tjänst kunde hava utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som kunde anses hava varit till särskilt gagn för hans arbete i statstjänst. Lagförslaget, som i nu berörda del icke föranledde någon erinran under behandlingen i riksdagen, förföll emellertid genom kamrarnas skiljaktiga beslut. Men samtidigt hade riksdagen godkänt ett tillägg av liknande innebörd till 20 § i lagen den 4 juni 1920 (nr 254) angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk (se lag den 18 juni 1925, nr 215). Den omständigheten, att sålunda beträffande befattningshavare vid kommunikationsverken lämnats medgivande om tillgodoräkande under vissa villkor av utomstatlig anställning utgjorde otvivelaktigt ett gott stöd för sökandens anhållan om utverkande åt honom av tilläggspension med hänsyn till hans tjänstetid av 15 år hos en enskild försäkringsanstalt, vilken anställning i själva verket måste anses hava utgjort förutsättning för sökandens placering såsom t. f. byrådirektör i riksförsäkringsanstalten.

Då enligt den gällande civila pensionslagen tjänstemän ej finge för pension tillgodoräkna del av överskjutande jämnt antal tjänstår samt det icke borde ifrågakomma att i ett enskilt fall medgiva undantag från nu angivna regel, ansåge sig statskontoret emellertid ej kunna tillstyrka sökandens framställning, i vad den avsåge rätt att för pension tillgodoräkna del av tjänstår i statens tjänst.

Därest sökanden för pension finge tillgodoräkna $\frac{2}{3}$ av den tid, 15 år, varunder han innehaft anställning hos livförsäkringsaktiebolaget Thule, eller sålunda 10 år, skulle han för pension kunna räkna sammanlagt 32 tjänstår.

$\frac{32}{35}$ av det för honom gällande pensionsunderlaget 6,996 kronor utgjorde efter föreskriven avrundning uppåt 6,408 kronor. Skillnaden mellan sistnämnda belopp och honom författningsenligt tillkommande pension utgjorde alltså 2,004 kronor.

Under återopande av det anförda och med erinran om Kungl. Maj:ts för 1927 års riksdag framlagda förslag om tilläggspension under likartade förhållanden åt generaldirektören i riksförsäkringsanstalten J. G. May ävensom riksdagens i överensstämmelse med propositionen meddelade beslut har statskontoret hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Dickman finge från och med dagen näst efter den, han efter uppnådd pensionsålder avginge från sin tjänst, under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggspension å allmänna indragningsstaten med sådant belopp, att pensionen och tilläggspensionen tillsammans uppginge till 6,408 kronor, eller alltså med 2,004 kronor.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till de omständigheter, som framgå av den lämnade redogörelsen i ämnet, synas mig fullgiltiga skäl föreligga för vidtagande av åtgärder i syfte att bereda byråchefen Dickman tilläggspension vid avgång ur tjänsten. Jag kan här inskränka mig till att i likhet med statskontoret såsom stöd för denna uppfattning framhålla, att Dickmans föregående 15-åriga tjänstgöring i en enskild försäkringsanstalt måste anses hava utgjort en förutsättning för hans placering såsom t. f. byrådirektör i riksförsäkringsanstalten och varit av största betydelse för hans tjänstgöring såväl i nämnda anstalt som i pensionsstyrelsen. På grund härav synes det endast vara billigt, att denna föregående tjänstgöring i den mån praxis medger tillgodoräknas vid bestämmande av Dickmans pension för statstjänst. Såsom stöd för en åtgärd i denna riktning kan också återopas det av statskontoret omförmälda beslutet om tilläggspension åt generaldirektören May, vilket beslut grundades på omständigheter, i mycket överensstämmande med dem, som här föreligga. Jag tillåter mig att därutinnan hänvisa till propositionen nr 91 (punkt 2) till 1927 års riksdag. Sedan numera, såsom statskontoret påpekat, i pensionslagen för kommunikationsverken införts ett stadgande, enligt vilket för statspension i viss utsträckning må kunna tillgodoräknas även tjänstetid av direkt allmännyttig beskaffenhet utom statens tjänst, lär man kunna förutsätta, att vid en kommande lösning av frågan om ny pensionslag för allmänna civilförvaltningen motsvarande bestämmelse kommer att meddelas beträffande befattningshavare inom denna förvaltning. Ett bifall till statskontorets förslag lär alltså icke kunna komma att medföra några icke avsedda konsekvenser.

Vad angår tilläggspensionens storlek ansluter jag mig helt och hållet till statskontorets förslag.

På grund av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att byråchefen i pensionsstyrelsen Karl Daniel Dickman må från och med dagen näst efter den, då han avgår från sin tjänst, under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggs-pension å allmänna indragningsstaten till sådant belopp, att deusamma jämte den författningsenligt utgående pensionen uppgår till 6,408 kronor årligen.

2:o.

I en till Kungl. Maj:t ställd, till statskontoret ingiven skrivelse av den 7 februari 1929 har länsstyrelsen i Malmöhus län gjort framställning om utverkande av viss tilläggs-pension åt förste expeditionsvakten hos länsstyrelsen Fredrik Hvenberg.

Ang. tilläggs-pension åt förste expeditionsvakten
F. Hvenberg.

Statskontoret har därefter med skrivelse av den 15 februari 1929 till Kungl. Maj:t överlämnat handlingarna i ärendet.

Av nämnda handlingar inhämtas huvudsakligen följande.

Hvenberg, som är född den 21 januari 1862 och alltså den 21 januari 1929 uppnådde den levnadsålder av 67 år, då skyldighet för honom inträdde att avgå från tjänsten, har innehaft anställning vid länsstyrelsen under 31 år, nämligen under tiden september 1891—september 1893 såsom gårdskarll, från och med den 14 februari 1900 till och med den 30 juni 1925 såsom expeditionsvakt (vaktmästare) och från och med den 1 juli 1925 såsom förste expeditionsvakt. Under tiden oktober 1893—mars 1900 har Hvenberg varit anställd såsom vaktmästare vid Malmö högre läroverk för flickor.

Den 11 februari 1929 har statskontoret fattat beslut angående pension åt Hvenberg. Därvid kunde jämlikt 17 § i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension tillgodoräknas Hvenberg allenast hans anställning i statstjänst. Hvenberg kunde således räkna 31 tjänstår. Pensionsunderlaget utgör för förste expeditionsvakt 1,824 kronor och för expeditionsvakt 1,644 kronor. Hel pension skulle därför för Hvenberg, vilken under kortare tid än fem år innehaft anställning såsom förste expeditionsvakt, utgjort $\left(\frac{1,644 + 4 \times 1,824}{5} = \right)$ 1,788 kronor. Då för erhållande av hel pension krävas 35 tjänstår, har statskontoret förklarat Hvenberg berättigad att från och med dagen näst efter den, då avgång från tjänsten komme att äga rum, åtnjuta avkortad pension till belopp av $(31/35 \times 1,788)$ 1,584 kronor.

I sin berörda skrivelse har *länsstyrelsen* — under hänvisning bland annat till Hvenbergs tjänstgöring såsom vaktmästare vid Malmö läroverk för flickor samt under förklaring att Hvenberg under hela sin tjänstetid hos länsstyrelsen skött sina åligganden med synnerlig plikttrohet — hem-

ställt, att Hvenberg måtte tillerkännas full pension å sin tjänst såsom förste expeditionsvakt.

Statskontoret har i sin skrivelse till en början erinrat om det förslag till civil tjänstepensionslag, som förelades 1925 års riksdag, ävensom om det tillägg, som vid samma riksdag gjordes till 20 § i lagen den 4 juni 1920 (nr 254) angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk. Statskontoret har i denna del i huvudsak uttalat sig på samma sätt som i sitt den 12 februari 1929 avgivna, i det föregående återgivna yttrande rörande tilläggspension åt byråchefen Dickman, till vilket yttrande jag här tillåter mig hänvisa. Härefter har statskontoret anfört följande.

Den omständigheten, att sålunda beträffande befattningshavare vid kommunikationsverken lämnats medgivande om tillgodoräknande under vissa villkor av utomstatlig anställning utgjorde otvivelaktigt ett gott stöd för länsstyrelsens anhållan om utverkande åt Hvenberg av tilläggspension med hänsyn till hans tjänstetid av 6 år hos enskild läroanstalt.

Därest Hvenberg för pension finge tillgodoräkna $\frac{2}{3}$ av den tid av 6 år, varunder han innehaft anställning hos Malmö högre läroverk för flickor, eller sålunda 4 år, skulle han sammanlagt kunna räkna det för erhållande av hel pension erforderliga antalet tjänstår och skulle alltså komma i åtnjutande av pension till belopp av 1,788 kronor. Skillnaden mellan nyssnämnda belopp och honom författningsenligt tillkommande pension utgjorde 204 kronor.

Under återopande av det anförda har statskontoret hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Hvenberg finge från och med dagen näst efter den, då han efter uppnådd pensionsålder avginge från sin tjänst, under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggspension å allmänna indragningsstaten till sådant belopp, att densamma jämte den författningsenligt utgående pensionen uppginge till 1,788 kronor årligen.

Departements-
chefen.

Även jag anser skäligt, att Hvenberg vid avgången ur tjänsten beredes någon tilläggspension. Jag vill i detta avseende — under hänvisning tillika till vad jag under föregående punkt i ett likartat ärende anfört — ansluta mig till vad statskontoret anfört och föreslagit.

På grund av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förste expeditionsvakten hos länsstyrelsen i Malmöhus län Fredrik Hvenberg må från och med dagen näst efter den, då han avgår från sin tjänst under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggspension å allmänna indragningsstaten till sådant belopp, att densamma jämte den författningsenligt utgående pensionen uppgår till 1,788 kronor årligen.

3:o.

I en till Kungl. Maj:t ingiven skrift har förre polisuppsyningsmannen Axel Edvard Falk gjort framställning om pension av statsmedel.

I anledning härav hava utlåtanden avgivits *dels*, efter hörande av vederbörande kommunala myndigheter, av länsstyrelsen i Örebro län den 4 juli 1928, *dels ock* av statskontoret den 27 juli 1928.

Angående
pension dt
f. polisupp-
synings-
mannen
A. E. Falk.

Av handlingarna i ärendet inhämtas bland annat följande.

Falk, som är född den 9 juli 1873, har från och med den 15 juni 1911 till och med den 31 mars 1928 på grund av länsstyrelsens förordnande varit anställd såsom polisuppsyningsman i Kumla kommun och har i nämnda egenskap tjänstgjort intill den 24 mars 1927. Under tiden 24 mars 1927—31 mars 1928 åtnjöt han på grund av styrkt obotlig sjukdom tjänstledighet. Från och med den 1 april 1928, vilken dag lagen den 6 juni 1925 om polisväsendet i riket trädde i tillämpning inom nämnda kommun, upphörde Falks ifrågavarande förordnande. Under de senaste åren av sin tjänstetid har Falk såsom polisman — förutom beklädnadsersättning och dyrtidstillägg — uppburit ett årsarvode av 2,400 kronor, därav den ena hälften utbetalats av statsmedel och den andra hälften av Kumla kommun.

I sin framställning har *sökanden* hemställt om en årlig pension av statsmedel av 1,200 kronor att utgå räknat från och med den 1 april 1928 under hans återstående livstid.

Enligt till länsstyrelsen ingivet protokollsutdrag hava *kommunalfullmäktige i Kumla kommun* den 25 april 1928 dels tillstyrkt Falks ifrågavarande framställning om pension, dels ock garanterat ett kommunalt bidrag till pensionen med lika stort belopp som det, vilket kunde komma att utgå av statsmedel, dock högst med 1,200 kronor årligen.

Länsstyrelsen — som med sitt berörda utlåtande överlämnat bland annat omförmälda protokollsutdrag — har för egen del anfört, att det syntes länsstyrelsen, som om det allmänna med skälig hänsyn till bland annat Falks mångåriga, väl vitsordade tjänstgöring och nu av sjukdom orsakade oförmåga till försörjning billigtvis borde medverka till att bereda honom ekonomisk trygghet under hans återstående dagar, samt förty förordat, att förslag i ämnet förelades riksdagen.

Statskontoret har i sitt utlåtande anfört huvudsakligen följande.

I § 15 mom. 3 av lagen om polisväsendet i riket stadgades, bland annat, att, om polisdistrikt på annat sätt än genom pensionsförsäkring i statens pensionsanstalt ville ombesörja pensionering av ordinarie befattningshavare, vilken anställts för polisdistrikt, statsverket bidroge med en tredjedel av pensionen; och utginge detta bidrag av anslaget till polisväsendet. Då polisuppsyningsmannen Falk vid avgången ej varit ordinarie befattningshavare kunde författningsenligt bidrag av statsmedel ej utgå till hans pensionering. Kungl. Maj:t hade visserligen i proposition till riksdagen (nr 58 år 1925) föreslagit, att bidrag till pensioneringskostnaderna skulle utgå för befattnings-

havare vid polisväsendet, men riksdagen hade beslutit, att bidrag endast skulle utgå för pensionering av ordinarie befattningshavare. Vid sådant förhållande erfordrades riksdagens medgivande, att bidrag av statsmedel finge utgå till sökandens pensionering.

Nyssnämnda lag hade kunnat vinna tillämpning beträffande Kumla socken redan den 1 januari 1926 och, därest lagen där erhållit tillämpning före den 24 mars 1927, då sökanden på grund av sjukdom blev förhindrad att vidare uppehålla sin polisuppsyningsmansbefattning, hade statsbidrag utgått till hans pensionering. Vid sådant förhållande, och med erinran tillika, att riksdagen jämlikt skrivelse den 1 juni 1928 (nr 352) bifallit Kungl. Maj:ts proposition den 13 januari 1928 (nr 20) angående bidrag av statsmedel till pension åt överkonstapeln A. Strandkvist, ansåge sig statskontoret böra tillstyrka, att Kungl. Maj:t måtte inhämta riksdagens medgivande därtill, att statsbidrag till pensionering av sökanden måtte från och med den 1 april 1928 utgå enligt grunderna i 15 § i lagen om polisväsendet i riket utan hinder därav att sökanden vid tiden efter det nämnda lag vunnit tillämpning för Kumla sockens polisdistrikt icke varit ordinarie polisman.

Departements-
chefen.

I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna anser jag Falk böra tillerkännas någon pension av statsmedel. Då lagen om polisväsendet i riket trätt i tillämpning inom Kumla kommun först efter det Falk lämnat sin ifrågavarande polisbefattning — vilken emellertid får anses hava varit av ordinarie beskaffenhet — finner jag dock, i motsats till statskontoret, anledning saknas att beträffande Falk bereda utsträckt tillämpning av de bestämmelser angående bidrag från statsverket till polispersonals pensionering, vilka gälla enligt § 15 i nämnda lag.

I stället synes det mig att, på sätt tidigare i ett flertal liknande fall ägt rum, Falk bör på grund av den långvariga tjänstgöringen i ett distrikt, där polislagen *icke* varit gällande, tillerkännas viss skälig pension av statsmedel, under villkor att pension till lika stort belopp utgår från landsting, kommuner eller enskilda. Med tillämpning av vanliga grunder för avpassande av pensionsbelopp för befattningshavare i statens tjänst skulle man i detta fall räkna med ett pensionsunderlag motsvarande $\frac{2}{3}$ av avlöningen eller alltså 1,600 kronor. Av detta belopp skulle, då Falk nödgats lämna sin befattning på grund av sjukdom, enligt allmänna grunder $\frac{3}{4}$ eller 1,200 kronor kunna utgå såsom årlig pension. Den pension, som skäligen bör utgå av statsmedel, synes mig alltså i förevarande fall böra bestämmas till hälften av sistnämnda belopp eller 600 kronor, och bör dylik pension utgå under förutsättning att en pension å minst lika stort belopp tillskjutes från annat håll. Å det av statsmedel gäldade pensionsbeloppet torde böra få utgå dyrtidstillägg, under villkor att sådan förmån utgår jämväl å det från annat håll erlagda pensionsbeloppet. Angående grunderna för beräkning och utbetalande av det statliga dyrtidstillägget torde böra följas de regler, som tidigare tillämpats i dylika fall, senast i fråga om den vid 1928 års riksdag beslutade pensionen till polismanen i Forsbacka V. E. Lindberg. Pensionen lär — såsom ock statskontoret föreslagit — få utgå räknat från och med månaden näst efter

den, varmed Falks förordnande såsom polisman upphörde, eller från och med den 1 april 1928.

På grund av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

dels att förre polisuppsyningsmannen Axel Edvard Falk må räknat från och med den 1 april 1928 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension av statsmedel å 600 kronor, under villkor att pension till belopp av minst 600 kronor årligen utgår från landsting, kommuner eller enskilda;

dels ock att å ifrågavarande pension av statsmedel må — under villkor att sådan förmån beredes jämväl å den pension, som utgår från landsting, kommuner eller enskilda — åtnjutas dyrtidstillägg enligt de grunder, som äro eller kunna varda fastställda för pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst, med iakttagande likväl att dyrtidstillägget skall beräknas å det sammanlagda pensionsbeloppet men av statsmedel bestridas allenast till vad som av det sålunda beräknade dyrtidstillägget belöper å den från allmänna indragningsstaten utgående delen av pensionsbeloppet.

Till vad föredragande departementschefen i de under 1:o—3:o antecknade ärendena hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ake Karlholm.